

Zb
1339

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-75150-p0003-5

DFG

AK. 241

34

II 273.

Zb
1339

ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΑ
Viri Excellentissimi,
L. JOACH. FELLERI,
POETÆ APLUD LIPSIENSES CELEBERRIMI,
Lacrymabili casu nuperime extincti,
ad
POETAS,
Ipso Exequiarum die X. Aprilis deproperata
ab
H. MUHLIO.

LIPSIAE,
Typis CHRISTOPH. FLEISCHERI, 1691.

Cilicet hæc Vatum Sors est, hæc
Scena Poëtis
Panditur, in varios ingeniosa
modos.
Nos Polypigens sacra sumus, sub
mille figuris
Induimus nostris Nomina mille
metris.

Nunc numeros dictat Corydon, nunc Phyllis amica
est,

Et venit ad modulos Rustica Musa suos.

Mox Procerum vultus subeunt, Regesque Ducesque,
Et feriunt placidam Sceptra verenda chelyn.

Nunc querulum nos lassat opus, nunc condimus ur-
nas,

Et lacrymas sequitur Calliopæa suas.

Hinc Veneres canimus, Paphiæ poppysmata matris,
Quæque placent nuptis mollia verba novis.

Insanire libet, toties nugatur Apollo:

In nostro toties carmine Mimus ovat.

Audemus Satyras aliis, risusque jocosque,

Et potior Satyræ causa Poëta suæ est.

Nos nobis Cynosura sumus, nos norma canendi
Ac melius nostro schemate gliscit epos.

Ludic.

Ludimus, & lusus sumus, opprobriumque , jocamur,
Materiesque joci plurima quisque sui est.
Hæc nos Fata manent , versant alterna Poëtas ,
Et rotat instabiles Sors malefana vices.
Tot plausus luctusque inter , thalamosque rogos-
que ,
Ancipites jactus alea Vatis habet.
Nunc faciles Musæ , nunc illi in vita Minerva est ,
Et grave demorso scribitur ungue melos.
Sejani fortuna sua est , surgitque caditque :
Inter opes versūs pauperiemque facit.
Exulat infelix Naso ; Pallasque noverca est ,
Cultorique nocet docta Camæna suo.
Augurium sibi saepe canit , sibi tinniit auris ,
Dum gemit in Tragicis Præfica mœsta rogis.
Nos nobis Lilitina sumus , lessosque paramus :
Cogimur ignotis illacrymare malis.
Sæpius inversis currunt quoque tempora Fatis :
Nunc freta , nunc tellus , flamma , vel aura ne-
cat.
Præcipitat mors sæva gradum ; ludusque Deorum ,
Et levibus Parcis subdita turba sumus.
Mille modis patimur , casu nec lædimur uno ,
Inque caput nostrum jus quoque Saxa tenent.
Hocce mihi fatale malum , cecidique , lapisque
Ingenio potuit terminus esse meo.
Verba dabant Morpheus , facilic commenta Poëtæ ,
Inque oculis noctu devius error erat.
Fingimus è Saxis nostræ primordia vitæ ;
Sed nunc extremum dant mihi Saxa diem.
Deucalionis opus nos fallit , fabula Pyrrha est :
Vera magis populo fabula Vatis erit.

Infe.

781339

Intellex operum summa est, numerique, pedesque
Ilicet ad lapides obstupere suos.
Hic Musæ stat meta meæ, procul ite Poëtæ:
Non dant Pegaseos noxia Saxa lacus.
Non hic Bellerophon, non Vestri hic culmina Pindi:
Præcipites nostras labimur ante fores.
Ite leves nugæ, veterum mendacia Vatum:
Ita procul modulis Musa profana meis.
Nil ego Mœnidem curo, mihi vilis Apollo es:
Jam numerosadflat Celsior aura meos.
Non Helicon, non Cyrrha places, nec Phocidos un-
da:
Æternas alio fonte bibemusaquas.
Terra vale, mea turba vale; nunc inferor astris,
Jam canit Angelicis mens Pia mixta choris.

Pon 2b 1339, AK

lom

AK. 241

ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΙΑ
Viri Excellentissimi
L. JOACH. FELL
POETÆ APUD LIPSIENSES CELEB.
Lacrymabili casu nuperim
ad
POETAS,
Ipso Exequiarum die X. Aprilis dep.
ab
H. MUHLIO.
—
LIPSIAE,
Typis CHRISTOPH. FLEISCH.

